

Stilling til Sagen. Det ærede Medlem, som nu faar Ordet, minder jeg om, at han ikke er i samme Stilling, og at det ikke er Havneplanen som saadan, som ligger for. Jeg haaber, at han derfor mere umiddelbart vil holde sig til Sagen.

Carstensen: Det er ganske rigtigt de Udtalelser, der fremkom med Hensyn til Havnespørgsmaalet, som bevægede mig til at begjære Ordet. Da det imidlertid er paalagt mig ikke at brede mig, skal jeg saameget mindre gjøre det, som der ikke foreligger alle de Oplysninger, der kunde sætte os istand til klart at bedømme denne Sag. Men det maa dog være mig tilladt at udtale, at det ærede 11te kongevalgte Medlem (Rosenørn) selv indrømmede, at der ved at lægges Jyd over paa den vestre Side af Havnen var lagt Grunden til Udvidelsen mod Nord allerede siden 1862. Jeg vil kun tillade mig af Hensyn til en eneste Bemærkning af dem, der bevægede mig til at bede om Ordet, sige, at vel er, som anført, Løbet kun oven til nævret ind, men ikke i Bunden — der er det blevet videt ud —, og at det er ganske sikkert, at vil man sammenligne Omfanget af Vandarealet, saaledes som det er nu efter Udbygningen, med Omfanget, som det var før, ja saa er det feilbare Løb ligejaa bredt, om ikke bredere end før. Men det, som de, der ere ængstelige ved denne Udvidelse nordpaa, navnlig lade sig paavirke af, er den Overbevisning, at efterat en Del af Vangelinie er sfudt ud og Kesshaleværftet er bygget, er Løbet saaledes indsnævret, at man ikke kan gjøre sig nogen tænkelig Forventning om, at Løbet nogenstunde kan blive bredere, medens man, hvis man ikke var gaaet den Vej, som man i sin Tid gik, senere kunde have gjort det bredere. De Betragtninger, som fremkom fra det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Blom), kan jeg fuldtud slutte mig til. Ikke blot i militær Henseende, men ogsaa, som antydet af mig, i maritim Retning finder jeg, at hele Udviklingen nordpaa er knyttet til saa mange farlige Sider, at jeg kunde ønske, at Forslaget havde foretaget i en saadan Form, at Kastelbanen kunde være udført. Dersom jeg gik ud fra, at dette Lovforslag vilde blive vedtaget uforandret paa sin videre Bane, vilde jeg være meget i Beraad med mig selv, om jeg skulde give det min Stemme; men da jeg tror, at det nu staar paa et meget foreløbigt Stadium, og ikke ønsker at lægge Sagen nogen Hindring i veien, stemmer jeg for Forslaget. Inden jeg slutter, maa jeg dog udtale en lille Forundring over, hvor ofte og hvor meget det er blevet fremhævet, af hvilken stor Betydning Centralstationen er.

Saa, paa en vis Maade indrømmer jeg det; men idet man fremhæver det og kalder det en Centralstation, bruger man et urigtigt Udtryk. Navnet Centralstation betyder jo rent ud en Midterstation, men denne Station, der under Behandlingen saa ofte er bleven kaldt en Centralstation, bliver efter Forslaget en Venstrefløjstation. Kastelbanen bliver højre Fløis Station, og der ligger Intet tilvenstre eller Syd for den saaldte Centralstation. Jeg har stor Sympathi for en Centralstation, og naar jeg stemmer for Lovforslaget, er det netop, fordi jeg ønsker, at en saadan Station ikke skal hæmmes i sin Udvikling. Min Opfattelse af hele Jernbanspørgsmaalet er dog i nær Overensstemmelse med de Udtalelser, der kom fra det ærede 6te Medlem fra Kjøbenhavn (Bloug) og det ærede 3die Medlem fra Kjøbenhavn (Blom), idet jeg er enig med dem i, at Centralstationen først faar sin fulde Berettigelse og Betydning som saadan, naar der er en venstre Fløjstation. Hvor en saadan bør ligge — om noget sydligere ved Kalvebodstrand eller udfor Jilofogangen —, er jeg ikke tilstrækkelig inde i Sagen til at kunne afgjøre. Utsaa, ethvert Forslag, der maatte komme til endelig Afgjørelse i Landstinget med en Kastelbane og uden nogen Bane Sønder paa, kan jeg ikke stemme for, hvormod jeg stemmer for det foreliggende Forslag som værende paa et foreløbigt Stadium.

Breinholt: Det vil neppe kunne undre Nogen, at jeg, inden dette Lovforslag forlader os, kan ønske at medgive det et Par Afstedord. Jeg har tilbragt for mange fortrolige Timer med det til ikke at ville ønske det al mulig Gylfe paa dets Vandring, til ikke at ville udtale et oprigtigt Ønske om, at det ikke maa blive et Offer for den Wisne-Epidemi, som siges at herske paa de Steder, hvorhen dets Vej gaar, til ikke at udtale en fuld Fortrøstning til, at det paa sin Vandring maa faae den Udvikling og Afslibning, som jeg personlig tror, at det nok kan trænge til, thi er der nogen Indflydelse og gavnlig Indflydelse, som Heiser have, tror jeg, at det Afslibende og Udviklende er Hovedsagen. Og endelig kan jeg ikke undlade det, som man altid gjør i Afstedens Dieblit, nemlig udtale Haabet om et snarligt og glædeligt Gjenhyn. Af disse gode Ønsker vil det upaatvilelig allerede skinne tilstrækkelig igjennem, at jeg ved den forestaaende Afstemning vil stemme for Lovforslagets Vedtagelse. Det var min oprindelige Hensigt, forinden jeg udtrykkelig erklærede dette, nærmere at begrunde denne min Afstemning, idet jeg vilde anstille nogle Betragtninger af mere almindelig Natur,